Advent - Primer diumenge

Per Administrador el dg., 30/11/2008 - 09:00

Is 63, 16b-17.19b. 64, 2b-7
1Co 1,3-9
Mc 13, 33-37

"Estigueu atents. Vetlleu!"Sentim aquesta crida com a inici de l'Advent. Al començament d'una temporada de buscar i deixar-nos trobar. Un temps per descobrir allò que, de fet, fonamenta el nostre viure: Déu és un de nosaltres i ve a trobar-nos. Per tant, és clar que és una crida per a aquest temps d'Advent. I una crida per cadascú, cada dia. La crida -elemental i sabuda!- a viure atents. Ben atentament. Convidats i urgits a viure conscientment. **"Que no se'ns escapi la vida!"** Diuen que -per a molts- bona part de la por a morir és la por a trobar-se que -de fet- no han viscut. Que la vida se'ls ha escapat sense ni adornar-se'n. Encara queden tantes coses pendents...Estigueu atents. Vetlleu: Que els moments importants, les ocasions, les possibilitats, les crides i els aprenentatges... no se'ns passin de llarg. Viure ben desperts. Ben a l'aguait. **"Estigueu atents. Vetlleu! Perquè sovint passa...**Sovint passa que estic tan atent a mi mateix.... al meu món, al meu dolor, al meu voler, a la meva economia, als meus desigs... que no m'adono que al meu voltant passen coses. Potser resulta que no estic "atent" a mi mateix, sinó tancat en mi mateix. Sovint passa que estic tan atent a la moda, a l'estadística, "al que es diu i el que es porta"... que se m'escapa la veritat i l'autenticitat.Sovint passa que sí sé estar atent als de dalt. Als poderosos. A què fan i com es mouen. Tant se val si és per envejar-los o maleir-los. Estem tan atents a ells ... que oblidem les seves víctimes.Sovint passa que estic tan atent al que no va. A la crítica, al lament... Estic tan atent als forats -reals!!- que trobo, que m'oblido d'omplir-los amb el meu gra de sorra. Sovint passa... que perdo el món de vista. **Vetllant atents i esperant: A què? A qui?**A la Vida i al Déu de la Vida que ens sorprèn i ens acarona. Atents a la seva presència. Els seus signes. La seva petjada. Atents a l'Amor. A tant d'Amor callat i discret. A tant d'Amor entregat, al meu voltant. Atents a allò ocult, discret, petitó i feble. Allò que no fa soroll ni ostentació... I allà descobriré el Déu que s'amaga .. i que passa desapercebut.Atents a les necessitats dels qui m'envolten. També a les necessitats inexpressades. Atents als de sota, als de baix. Atents i ben atents a les esperances posades en marxa. Als projectes engegats. A l'esforç que es vertebra i s'ofereix. Als somnis que es van convertint en realitat. Potser a base de petites passes tremoloses. Petits gestos. Atents... a qui mai li hem estat atent. O als "qui ni mereixen atenció".... A allò que és invisible a primera vista. Allò que va més enllà d'aparences i evidències.Estiguem atents. Vetllem. No ens emmandrim. No ens instal·lem. Mai pensem que ja ho sabem tot. O ja ho hem vist tot. O que ja sabem de què va, això de viure. Mantinguem la disposició a aprendre. A deixar-nos sorprendre. A ser sobrepassats. A trobar davant els ulls el que sempre hem estat buscant a la sisena dimensió.Perquè el Déu de Jesús és aquest. És aquí. On no busquem ni sospitem. És el Déu de les sorpreses. El Déu de la Vida. El Déu Amor. El Déu que em sorprèn. En la trobada més senzilla i quotidiana. En el servei més planer i immediat. En qui menys podia pensar. En la visita més inesperada. En la entrega sempre i tot moment. En un Amor fins a ser crucificat.Li dic al porter, us ho dic a vosaltres, ho dic a tots: vetlleu!

ETIQUETES
VETLLEU BUSCAR TROBAR CRIDA ATENT PASSAR